

Megbízható

Samu csak rakta a máglyát, hadd lobogjon. A távolban Észak és Északkelet is így tett, azon versenyeztek, kinek az őrlángja lesz nagyobb. Pedig nem ez volt a feladatuk.

Samu tűzőr volt, Cafrangia határait kellett volna őriznie a sárkányoktól. A hozzá hasonló örök a környező hegyekből lesték, mikor bukkan fel egy szörnyeteg. Akkor azonnal riadóztatniuk kellett egymást tűz- és füstjelekkel. Komoly feladat volt. Úgy száz évvel ezelőttig. Azóta nem láttak sárkányt. A szakma ezalatt felhígult. Csupa léhűtő ember jelentkezett az állásra, mert bár a hegyekben hideg volt, legalább nem kellett csinálni semmit.

Samu is azért lett tűzőr, mert semmit se vett komolyan. Most, az első napján is csak pakolta a fát a tűzre, mikor észrevette, hogy másik szomszédja, Délkelet, jelez neki. Az üzenet így szólt:

„Mit csinálsz? A lángod nagysága nem szabályszerű!”

Samu dühösen felelt neki:

„Mi közöd hozzá? LOL.”

A válasz nem késett:

„LOL? Az mit jelent? Lopom a lángod? Mindegy. Végezd rendesen a munkád!”

Bár kilométerek választották el Délkelettől, valami az üzenet hangnemében arra készítette Samut, hogy engedelmeskedjen. A lángja rövidesen szabályos nagyságú lett.

„Most már jó” – üzent Délkelet.

Eztán Samunak egy perc nyugta sem volt. Délkelet mindenbe belekötött.

„Elmulasztottad a tizenegy órai jelzést!”

„Micsoda ócska füstöd van! Eláztattad a fád?”

Lehordta Samut akkor is, amikor egy este a tűzörök kedvenc szórakozását űzte: varázsport

munkaerő

MOLDOVÁN MÁRIA rajzai

szórt a tűzbe, hogy színes legyen a lángja.

„A tűznek legyen tűz színe, ne kék!”

Samuban ekkor elpattant valami. A munka az agyára ment.

„Hagyj békén! - üzenté. - Miért nem tudsz lazítani? Nincsenek is sárkányok.”

Komoly letolásra számított. De Délkelet csak ennyit válaszolt:

„Csakugyan?”

Aztán semmi. Napokig. Egy hétig. Délkelet őrlángja napról napra gyengült, aztán kialudt. Örülnie kellett volna, de Samu aggódott. Üzent neki, nem jött válasz. Valami történt Délkelettel. Riadóztatta a többieket, ám senki se törődött vele:

„Mitől félsz? Hogy megette a sárkány?”

„Maradj te is veszteg, hagyj minket békén!”

Ettől Samu úgy feldühödött, hogy összepakolt, és elindult Délkelet felé. Fel se tűnt, mekkora távolságot tesz meg, annyira aggódott. Megmászta Délkelet hegyét. Az ór sehol. Szétnézett, rálelt egy barlangra. Benézett. Egyenesen belebámult egy sárkány képébe. Samu visszanyelte a kikívánczoló sikoltást, és meglepő hősiességgel kardot rántott.

- Te szörnyeteg, mit tettél Délkelettel?

A sárkány eltüsszentette magát. Rosszul festett.

- Én vadok Délgelet - dühnyögte.

Samu elhülve bámult rá.

- Te Gelet vagy, igaz? - folytatta a sárkány.

- Robbant gedves tőled, hogy eljössz. Nádhas vagyok. Nem dudok düzet fújni.

- De-de, hogy kerülsz ide? - hebegte Samu. - Hiszen te sárkány vagy! Hogy lettél tűzőr?

- Hosszú dördéned. Szívesen elmesélem, de előbb áruld el: mit jelent az, hogy LOL?

KELEMEN TAMÁS